

Dosarul nr. 2ra-887/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul central) jud: S. Caraman

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Guzun,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Gheorghe Guzun împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire
la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 1 februarie 2019, Gheorghe Guzun a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului cadastral teritorial Criuleni (succesor în drepturi și obligații
procedurale IP „Agenția Servicii Publice”), prin care a solicitat încasarea sumei de
3 000 lei cu titlu prejudiciu material, 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că anterior în cadrul examinării
unei cauze civile la cererea de chemare în judecată înaintată de el împotriva
Serviciului cadastral teritorial Criuleni cu privire la corectarea unor erori în
Registrul bunurilor imobile, a suportat cheltuieli de judecată sub formă de
cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 3 000 lei, însă, deși a avut câștig
de cauză, nu a solicitat încasarea acestor cheltuieli în cadrul aceluși proces.

Ulterior, s-a adresat pârâtului pe cale extrajudiciară cu o solicitare în acest
sens, însă pârâtul a refuzat în satisfacerea cererii înaintate.

A invocat că prin acțiunile ilegale ale pârâtului i s-a cauzat un prejudiciu
moral estimat de aceasta în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătoriai Criuleni, sediul central, s-a
admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Guzun împotriva

IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul lui Gheorghe Guzun suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli reale, necesare și rezonabile pentru asistență juridică suportate de către reclamant în cadrul procesului civil la cererea de chemare în judecată a lui Guzun Gheorghe împotriva Serviciului cadastral teritorial Criuleni cu privire la corectarea erorii din Registrul bunurilor imobile.

S-a respins ca fiind nefondată pretenția lui Gheorghe Guzun împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, în mărime de 10 000 lei.

S-a respins ca fiind nefondată pretenția lui Gheorghe Guzun împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la încasarea taxei de stat în sumă de 150 lei.

La 12 iunie 2019, prin intermediul oficiului poștal, IP „Agenția Servicii Publice” a contestat cu apel hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătoriei Criuleni, sediul central.

Prin decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel declarată de IP „Agenția Servicii Publice”.

S-a casat integral hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătoriei Criuleni, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Guzun împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a conchis că în susținerea pretențiilor înaintate ce ține de suportarea cheltuielilor de asistență juridică în procesul anterior, reclamantul Guzun Gheorghe a prezentat instanței copia unui bon de plată seria DAA nr. 03343415 din 6 martie 2018, certificată de avocatul Găină Iurie, din care rezultă că Guzun Gheorghe a beneficiat de serviciile de asistență juridică, pentru acordarea cărora s-a calculat spre încasare suma de 3 000 lei. Cercetând înscrisul respectiv, Colegiul instanței de apel a stabilit că în bonul de plată nu este indicată denumirea cauzei în cadrul căreia au fost acordate serviciile de asistență juridică pentru care a fost încasată suma respectivă, iar imprimarea bonului de plată nu corespunde întru-totul formularului tipizat, aprobat prin ordinul comun al Departamentului Statisticii al Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova nr. 24/36 din 25 martie 1998, iar originalul ordinului dat de plată nu a fost prezentat, astfel încât instanța a fost în imposibilitate de a constata caracterul real al cheltuielilor de asistență juridică pretinse de intimat.

La fel, a reținut că reclamantul urma să prezinte instanței o listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora. Lipsa unui astfel de înscris, precum și a materialelor cauzei precedente din care ar putea fi dedus volumul de servicii prestat de avocat, denotă că suma pretinsă de intimat nu corespunde criteriului de rezonabilitate instituit de art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

La 23 ianuarie 2020, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 80), Gheorghe Guzun a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel invocând că este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1,4) din Codul de procedură civilă.

A indicat că instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, a încălcat legea materială prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, și anume, a omis să aplice la caz art. 96 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale din 17 octombrie 2019 a fost expediată în adresa participanților la proces la 3 decembrie 2019 (f.d. 73).

În cererea de recurs Gheorghe Guzun a menționat că aceasta i-a fost comunicată la 6 decembrie 2019.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 22 mai 2020, în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs depusă, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința din 3 iunie 2020, IP „Agenția Servicii Publice” a solicitat respingerea recursului declarat de Gheorghe Guzun.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Gheorghe Guzun nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gheorghe Guzun.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru